

κρατικός φασισμός και συριζαϊκός αντιφασισμός

Στη διπλανή φωτογραφία, από την περίφημη πια επίσημη επίσκεψη που η Συριζανέλ κυβέρνηση είχε οργανώσει δύο χρόνια πριν, στη Ρω, βλέπουμε κάποιους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του ίδιου κόμματος που σήμερα κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την απήχηση της άκρας δεξιάς, σε μια επίδειξη εθνικού φρονήματος μαζί με караβανάδες και τον Κασιδιάρη ...

Το προηγούμενο διάστημα έγινε ντόρος στα μίντια και κοινωνικά δίκτυα σχετικά με τον θάνατο ενός φασιστοειδούς ονόματι Κατσίφας στην Αλβανία μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών με Αλβανούς μπάτσους. Λίγο μετά ακολούθησε ένα ακόμα σήριαλ για το «ντόμινο καταλήψεων» με εθνικιστικό περιεχόμενο που θα σάρωνε τα σχολεία.

Εμείς, όμως, γνωρίζουμε πολύ καλά πως ούτε στα μίντια ούτε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης παρέχεται αντικειμενική ενημέρωση. Περνάει μέσα από κάποια φίλτρα, αυτά του κράτους και των συμφερόντων που αυτό εξυπηρετεί, δηλαδή των αφεντικών μας.

Για να δούμε λίγο τι μας είπαν ...

Μας είπαν, λοιπόν, πως ο Κατσίφας είναι μια τυχοδιωκτική φυσιογνωμία που παρασύρθηκε από τη μεγάλη του πατριωτική θέρμη, πήρε το καλάσνικόφ του και πήγε να υψώσει την ελληνική σημαία στο χωριό του στο αλβανικό κράτος.

Μας είπαν πως η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική και ότι η γειτονική χώρα είναι ακόμα ένας μπαμπούλας που θα έρθει το βράδυ να μας φάει.

Μας είπαν, επίσης, πως θα γίνουν μαθητικές καταλήψεις εθνικιστικού περιεχομένου, πως τα χρυσαύγουλα έχουν στείλει δεκάδες υποκινητές στα σχολεία και αυτοί θα καπηλευτούν τη δυσφορία των μαθητών.

Μας είπαν πως ενωμένη η δημοκρατία πρέπει να καταπολεμήσει τους ακροδεξιούς παράφρονες, τους καπηλευτές των γνήσιων πατριωτικών αισθημάτων.

Στον δημόσιο λόγο, παρουσιάζονται ως κίνδυνος οι υπερπατριώτες και η φασιστική συμμορία της χρυσής αυγής, ενώ αποκρύπτεται συστηματικά το γεγονός ότι είναι η δική τους πολιτική ατζέντα αυτή που έχει γίνει δεκτή ως έδαφος συζήτησης. Η κυρίαρχη πολιτική αφήγηση και τα ΜΜΕ είναι που μας πρήζουν συνέχεια με το ότι υπάρχουν σε εκκρεμότητα εθνικά δίκαια στην Αλβανία, πως η ελληνική μειονότητα κινδυνεύει, πως λίγο έως πολύ είναι βάσιμη η ανησυχία ότι «θα μας πάρουν» την περιφέρεια της Μακεδονίας.

Για να δούμε, όμως, και τι δεν μας είπαν

Παρέλειψαν να μας πουν για τον παρακρατικό μηχανισμό που λειτουργεί στη βορειοδυτική Ελλάδα με στόχο την οργάνωση των εθνικιστικών τσαμπουκάδων του ελληνικού κράτους στην Αλβανία.

Δεν μας είπαν πως ο Κατσιφας δεν ήταν ένας μεμονωμένος παράφρονος εθνικιστής, αλλά ένα μέρος αυτού του παρακρατικού μηχανισμού.

Βέβαια, ο Κατσιφας, όντας στη βάση αυτού του μηχανισμού, είχε περιορισμένες φιλοδοξίες: να έχει τις επαφές του με τις ελληνικές μυστικές υπηρεσίες, να τις χρησιμοποιεί για να διακινεί χασίς (όπως διέρρευσε στον τύπο η ίδια η ελληνική αστυνομία), να απαλλάσσεται από τυχόν κατηγορίες.

Στη συγκεκριμένη συγκυρία, που το ελληνικό και το αλβανικό κράτος βρίσκονται σε διαδικασία καθορισμού ΑΟΖ και σύστασης «βαλκανικών συμμαχιών» που προορίζονται για ελληνο-αμερικάνικες διαπραγματεύσεις, η κορυφή της παρακρατικής πυραμίδας αποφάσισε ότι είναι άλλα τα επίδικα και όχι το αν ο Κατσιφας την είδε «απελευθερωτής» (?!).

Τα αφεντικά του έκαναν λοιπόν αυτό που ήταν αναμενόμενο να κάνουν. Τον ξεπούλησαν, έβγαλαν στη φόρα ότι ήταν βαποράκι ναρκωτικών, παρότι ήταν οι ίδιοι που του επέτρεπαν αυτήν τη δραστηριότητα και τον ξελάσπωσαν στο Χαλάνδρι το 2009, και έδειξαν πόσο αναλώσιμος είναι όποιος «ξεφεύγει» και «κάνει τα δικά του». Αυτοί ούτως ή άλλως κερδίζουν από κάθε όξυνση του «βορειοηπειρωτικού».

Για τα σχολεία πάλι παρέλειψαν να μας πουν πολλά.

Δεν μας είπαν, πρώτα απ' όλα, ότι τα σχολεία δεν είναι ένας χώρος υποδοχής φιλομαθών μαθητ(ρι)ών, αλλά χώρος όπου ασκούνται πολλές μορφές κυριαρχίας.

Μηχανισμός, όχι μόνο εκπαίδευσης στην επιστήμη, αλλά και εκμάθησης στην υποταγή στο ελληνικό κράτος, το κεφάλαιο, και τα αυριανά αφεντικά μας, μέσα από κυρίαρχες αφηγήσεις για την ιστορία του έθνους αλλά και καθημερινές πρακτικές, όπως η υπακοή στους καθηγητές, ο σκληρός ανταγωνισμός, το πρωινό ξύπνημα, κλπ.

Μηχανισμός εμπέδωσης των δήθεν αμυντικών «εθνικών δικαιών», μηχανισμός τελικά προετοιμασίας των αυριανών υπάκουων στρατιωτών που «πατριωτικά» θα θυσιαστούν πρόθυμα για τις νέες Μεγάλες Ιδέες της επέκτασης της εδαφικής και θαλάσσιας κυριαρχίας του ελληνικού κράτους, τις ΑΟΖ, και τα συμφέροντα των εταιρειών ενέργειας.

Δεν μας είπαν, ακόμη, ότι το σχολείο είναι χώρος με ταξικές αντιθέσεις οι οποίες εκφράζονται πολύ ξεκάθαρα αν κοιτάξει κανείς, για παράδειγμα, την κραυγαλέα ανισότητα που υπάρχει στους/ις μετανάστ(ρι)ες δεύτερης γενιάς τόσο στη βαθμολογία όσο και στην εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια και ειδικά στις «καλές σχολές». Γιατί η επίσημη αφήγηση, και οι καθηγητές, δεν βγάζουν άχνα για αυτόν τον εδώ και δεκαετίες παγιωμένο αποκλεισμό;

Εμείς, όμως, ξέρουμε ότι τα σχολεία δεν είναι ο πλέον προσοδοφόρος χώρος για τον φασισμό

Αυτό που λέμε «το μη χείρον βέλτιστον» ... Τα ΜΑΤ της «αντιφασιστικής» κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ επιβάλουν την τάξη στο στρατόπεδο συγκέντρωσης εργατ(ρι)ών χωρίς χαρτιά στη Μόρια το φθινόπωρο του 2015, κατά τη διάρκεια επίσκεψης του Τσίπρα στη Λέσβο, για «εκτίμηση της κατάστασης». Τότε δεν κινδύνευε, βλέπεις, τόσο άμεσα η «δημοκρατία μας» από τη διεθνή άνοδο της άκρας δεξιάς ...

γιατί σ' αυτά βρίσκονται πολλοί/ές μαθητ(ρι)ές δεύτερης γενιάς και πολλοί/ές προλεταριακής καταγωγής, που τα λένε μεταξύ τους, αποκτούν κοινούς κώδικες αντίστασης, φυσικά δεν ψήνονται ούτε με ρατσιστικές, ούτε με εθνικιστικές μαλακίες, και βάζουν τους φασίστες στη θέση τους αν χρειαστεί. Ο φασισμός εκφράζεται περισσότερο από φασιστογονείς και φασιστοκαθηγητές που και θέσεις «ευθύνης» έχουν και τα λένε και με θράσος.

Γιατί μας είπαν ό,τι μας είπαν;

Γιατί θέλουν την οργή μας για την ανούσια κι εξαθλιωμένη καθημερινότητα που ζούμε, να τη στρέψουμε απέναντι στον διπλανό μας, τον μετανάστη, τον πρόσφυγα, αυτόν που αγωνίζεται, ή και τον γείτονα λαό.

Γιατί θέλουν να μάθουμε να ξεχνάμε, ή να μην βλέπουμε, ότι είναι το ίδιο το ελληνικό κράτος και οι συμμαχίες του, εντός κι εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, που επιβάλλουν τις πολιτικές που μας εξαθλιώνουν. Ότι είναι το ίδιο το κεφάλαιο και τα αφεντικά μας που χρειάζονται τις αναδιρθρώσεις του συστήματος για να ρίξουν τα μεροκάματα, να αυξήσουν τα κέρδη τους και να πετύχουν την «ανάκαμψη από την κρίση», πατώντας πάνω μας ή και οδηγώντας μας σε αλληλοσφαγές και πολέμους.

Αυτοί είναι που έχουν ανάγκη τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τον φασισμό, γιατί επωφελούνται υλικά από τους μαιάνδρους και τα στοχάδια. Ενώ εμείς είμαστε οι στόχοι στα πεδία βολής τους.

Ασκήσεις συριζαϊκού αντιφασισμού

Όπως φάνηκε, η προσπάθεια για εθνικιστικές καταλήψεις δεν βγήκε στους φασίστες όπως θα ήθελαν. Παρ' όλα αυτά, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι δορυφόροι του εντός του κινήματος προσπάθησαν να τις αξιοποιήσουν, αποκομίζοντας και κάποια οφέλη.

Από τη μια, κρύφτηκε και πάλι κάτω από το χαλί η πολεμική προετοιμασία του ελληνικού κράτους, ο εν εξελίξει πόλεμος του κατά των μεταναστ(ρι)ών, η ταξική επίθεση των ελλήνων καπιταλιστών εναντίον μας, ο ρατσισμός ενάντια στους/ις μετανάστ(ρι)ες δεύτερης γενιάς.

Έτσι, η κυβέρνηση που έχει φτιάξει τη Μόρια πλασαρίστηκε ως ο κύριος φορέας αντιπαράθεσης με τον φασισμό, και μας έδειξε μάλιστα και τη μοναδική άξια μέθοδο: δηλαδή, τη συμπόρευση με το κράτος και την υπερψήφιση του καλού Αλέξη.

Από την άλλη, ο φασισμός εμφανίστηκε ως μια υπόθεση μισότρελων «αποκτηνωμένων» νοσταλγών του Χίτλερ που πρέπει μεν να απομονωθούν γιατί θίγουν τα «δημοκρατικά αισθήματα του έθνους μας», αλλά τελικά έχουν, κατά βάθος, κι αυτοί τα δίκια τους. Το εθνικιστικό, επεκτατικό, και πολεμοχαρές, σε τελική ανάλυση, «Μακεδονία μία και ελληνική» αναδείχθηκε στον δημόσιο λόγο ως ένα θεμιτό και κεντρικό ζήτημα συζήτησης, και οι συριζαίοι υπουργοί πρόβαλλαν τους εαυτούς τους ως τους πιο λογικούς και ρεαλιστές εκφραστές των «εθνικών δικαίων».

Όταν έπεσε η αυλαία, αυτό που έμεινε ήταν ένας αντιφασισμός όχι μόνο συμβιωτικός με το κράτος, αλλά συμβιωτικός και με τον ίδιο τον φασισμό.

Ο συριζαϊκός αντιφασισμός θέλει και το αναβαθμισμένο F-16 του ...

Ο φασισμός είναι μια πραγματικότητα με χίλια πρόσωπα

Εμείς ξέρουμε πως για το ελληνικό κράτος και το κεφάλαιο ο φασισμός δεν είναι ένα παραμύθι με «χιτλερικούς» δράκους αλλά μια πραγματικότητα που εκπορεύεται πρώτα απ' όλα από τους ίδιους, από τη δική τους εθνικιστική επεκτατική πολιτική, από τους δικούς τους οικονομικούς-πολεμικούς ανταγωνισμούς, από τον τρόπο τελικά που τα διαχέουν αυτά μέσα στην κοινωνία. Μια πραγματικότητα που περιλαμβάνει, από τους τσαμπουκάδες στα Βαλκάνια και τη Μεσόγειο, και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών στα νησιά, μέχρι τον δολοφονημένο, από έναν φασίστα, Αλβανό εργάτη γης, Petrit Zifile, στην Κέρκυρα και τις γυναικοκτονίες στη Ρόδο και την Κέρκυρα.

Ξέρουμε ότι ο φασισμός έχει χίλια πρόσωπα.

Ξέρουμε, όμως, και ότι η αντίσταση στον φασισμό φέρνει στην επιφάνεια τα δικά μας χίλια πρόσωπα.

Αντιφασισμός είναι:

Η προσπάθεια πολλών μαθητ(ρι)ών που δεν ψάρωσαν με τα εθνικιστικά κι έκαναν αντιφασιστικές καταλήψεις και πορείες, αναδεικνύοντας τα πραγματικά επίδικα.

Οι συλλογικότητες που προσπαθούν να συγκροτήσουν κέντρα αγώνα ενάντια στις ταξικές πολιτικές που υποβαθμίζουν τις ζωές μας, ενάντια στον πόλεμο κατά των μεταναστ(ρι)ών, ενάντια στις κρατικές και υπερκρατικές πολιτικές ελέγχου και «ασφάλειας».

Οι συλλογικότητες που μέσα από στέκια, καταλήψεις, εργατικές λέσχες, κοινωνικά κέντρα αναμετριούνται με τις δυνατότητες ενός άλλου τρόπου σκέψης, ζωής και αγώνα, με ισότιμη συμμετοχή, με αμεσοδημοκρατικό τρόπο λήψης των αποφάσεων, με αλληλεγγύη, χωρίς αποκλεισμούς κανενός είδους και χωρίς εξάρτηση από κρατικούς φορείς και κυβερνητικές πολιτικές.

Οι αντιπολεμικές συλλογικότητες που αποκαλύπτουν τις ευθύνες και του ελληνικού κράτους στον παροξυσμό των πολεμικών ανταγωνισμών.

Οτιδήποτε ενώνει τα χίλια διαφορετικά πρόσωπα της τάξης μας, στη βάση των κοινών αναγκών μας, ονείρων μας, και στόχων μας, και ενάντια στους κοινούς εχθρούς μας που διαφεντεύουν τις ζωές μας.

ΣΕΙΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ:

Όψεις του φασισμού σήμερα και ο αντιφασισμός που αντιστοιχεί στα χίλια πρόσωπα της τάξης μας

ΣΥΖΗΤΗΣΗ 1η:

Κρατικός φασισμός και η κρυφή γοητεία του συριζαϊκού αντιφασισμού

Παρασκευή 8 Φλεβάρη, 20:00

**Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα
(Λαμπηδόνα)**

(Πάρκο Αγίας Τριάδας, Βύρωνα)

Πρόσβαση: 732 (9η Φορμίωνος), Τρόλεϊ 11 (Αγορά Βύρωνα)

Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Βύρωνα

antifavironas@gmail.com,
antifavironas.blogspot.gr